

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/324/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615205499
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615205499.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, proti žalovanému R. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., B. Q./5, zast. do 30. 06. 2016 opatrovníkom Gabrielom Erdélyim, pracovníkom Okresného súdu Lučenec, v konaní o zaplatenie 372,28 € s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C 154/2015-60 zo dňa 18. 09. 2015 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 372,28 € s prísl. zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 372,28 € s prísl. a nahradil mu trovy konania. Nároku sa žalobca domáhal z dôvodu, že účastníci uzatvorili dňa 18. 12. 2003 zmluvu o OTP reaby konte na báze bežného účtu č. XXXXXXXX/XXX/XXXX, ktorým sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť OTP konto pre žalovaného. Žalovanému bol dňa 18. 09. 2009 poskytnutá možnosť čerpať peňažné prostriedky do výšky 363 € debetného zostatku. Žalovaný neplnil dohodnuté podmienky. Dňa 16. 09. 2011 mu bolo zrušené povolenie debetného zostatku. Listom zo dňa 30. 01. 2014 žalobca vypovedal žalovanému vedenie zmluvy o OTP konte.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania posúdil nárok v súlade s § 488, 489, 494, 559 ods. 1,2, 101 Obč. zák., v súlade s § 497 zák. č. 513/1991 Zb., podľa § 5 b zák. č. 250/2007 Z. z.

4. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere. Zároveň k zmluve zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku, z ktorej si žalovaný neplnil svoje povinnosti. Žalobkyňa dňa 16.09.2011 zrušila povolený debetný zostatok OTP konta žalovaného a žiadala o splatenie čerpaného debetného zostatku do piatich dní odo dňa zrušenia povoleného debetného zostatku. Keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu s prihladením na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd preskúmaval v nadväznosti na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. akékoľvek oslabenie nároku žalobkyne. V rámci tejto kontroly súd zistil, že žalovaný sa dostal do omeškania už ku dňu 22.09.2011, keď uplynula 5-dňová lehota, do ktorej mal splatiť čerpaný debetný zostatok. Žalobkyňa začala v zmysle § 103 OZ plynúť premlčacia lehota od dátumu zročnosti uvedenej pohľadávky, t.j. od 22.09.2011. Všeobecná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, kedy mohol žalobca právo uplatniť prvýkrát, uplynula dňa 22.09.2014. Súd je v zmysle § 5b

zákona č. 250/2007 Z.z. povinný prihliadať na premlčanie nároku žalobkyne. Keďže v uvedenom prípade bola žaloba podaná dňa 25.03.2015, uplynula podľa § 101 OZ dňa 22.09.2014 premlčacia lehota na uplatnenie nároku voči žalovanému, preto okresný súd nemohol nároku žalobkyne vyhovieť a žalobu zamietol pri aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Z dôvodu, že súd zistil, že v rámci spotrebiteľského práva bola uplatnená premlčaná pohľadávka, súd sa už nezaoberal ďalšími dôvodmi žaloby (R 29/1983) a v zmysle zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania nepristúpil k súdnej kontrole zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluve a vyhodnocovaniu ostatných dôkazov, nakoľko by nič nezmenili na rozhodnutí súdu.

5. Okresný súd s poukazom na § 54 OZ aplikoval občianskoprávnu úpravu premlčania, nakoľko je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Pričom na aplikáciu OZ v otázke premlčania spotrebiteľských zmlúv odkazal na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 402/2013 v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/81/2012.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 OSP.

7. V súlade s § 204 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len OSP) proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť. Poukázal na to, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď dôvodom zamietnutia žaloby je premlčanie pohľadávky v trojročnej premlčacej lehote (podľa Občianskeho zákonníka) z dôvodu, že pohľadávka sa stala splatnou dňa 22. 09. 2011 a na súde bola uplatnená žalobou 05. 03. 2015. Poukázal na zákon č. 102/2014 Z.z., keď v čl. II bod 1 bol novelizovaný aj Občiansky zákonník: v § 52 ods. 2 sa na konci pripája veta „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Táto novelizácia však nadobúda účinnosť 01. 04. 2015 t.j. čl. 2 bod 1. Vzhľadom na uvedené Okresný súd Lučenec nesprávne aplikoval novelu Občianskeho zákonníka o tom, že na spotrebiteľné spory sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase podania žaloby 25. 03. 2015 toto ustanovenie ešte nebolo účinné.

8. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

11. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

14. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak

urobil, správne rozobral v odôvodnení rozhodnutia S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Okresný súd bol vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, sú prijateľné, racionálne, a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé.

16. Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

17. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 153 ods. 1 OSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

18. V odvolaní žalobca poukázal na to, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď dôvodom zamietnutia žaloby je premlčanie pohľadávky v trojročnej premlčacej lehote, zákonom č. 102/2014 Z.z., bol novelizovaný aj Občiansky zákonník v § 52 ods. 2. Táto novelizácia však nadobudla účinnosť od 01. 04. 2015, t.j. v čase podania žaloby 25. 03. 2015 toto ustanovenie ešte nebolo účinné.

19. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil. Úmysel zákonodarca prijatím zákona č. 102/2014 Z. z., ktorým sa vsunul text poslednej vety § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, priamo vyplýva z odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu: „bude sa vždy preferovať OZ, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka - OZ aj pri posudzovaní otázky premlčania, otázky úpravy určenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne“. Zaradenie tohto textu do Občianskeho zákonníka s dosahom na všetky absolútne obchodnoprávne vzťahy treba chápať ako snahu o odstránenie rozdielností v posudzovaní spotrebiteľských zmlúv podriadených Obchodnému zákonníku všeobecnými súdmi normatívnou úpravou - § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 1. apríla 2015. Zákonodarcu predmetnou úpravou len odstránil nejasnosti pri aplikácii predmetného ustanovenia (nejde o zmenu pôvodnej úpravy). Na daný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Povinnosť aplikovať ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 2015 aj na právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 2015 súdy Slovenskej republiky rešpektujú. Odvolací súd poukazuje na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 10.06.2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zákonodarcu prijal predmetné ustanovenie, z dôvodu odstránenia nejasností pri aplikácii práva na spotrebiteľské vzťahy, nešlo o novú úpravu, ale len o odstránenie nejasností pri aplikácii práva, t.j. upresnenie použitia právnych predpisov. Hoci účinnosť tohto ustanovenia nastala až po uzatvorení zmluvného vzťahu, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské zmluvy. Aj pokiaľ ide o výklad a aplikáciu ustanovení, je potrebné v právnej veci aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Je totižto náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porov. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61 Cb 221/09).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd zamietol návrh potvrdil.

21. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal výrok rozhodnutia o trovách konania len v tomto rozsahu a keďže žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tejto časti.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 CSP za použitia § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní, vzhľadom na výsledok odvolacieho konania bol úspešný žalovaný, preto by mu vznikol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, žalovanému však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).